

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu ve věcech volebních, ve věcech místního a krajského referenda a ve věcech politických stran a politických hnutí složeném z předsedy senátu Tomáše Langáška, soudkyně Michaely Bejčkové a soudců Josefa Baxy, Radana Malíka, Petra Mikeše (soudce zpravodaj), Pavla Molka a Ivo Pospíšila v právní věci navrhovatelky: **vláda**, sídlem nábřeží Edvarda Beneše 4, Praha 1, za kterou jedná na základě pověření Mgr. et Mgr. Tomáš Jirovec, ředitel odboru voleb Ministerstva vnitra, sídlem náměstí Hrdinů 3, Praha 4, a účastnice řízení: politická strana **Hnutí FAIR PLAY**, IČO 71443479, sídlem Žirovnická 3133/6, Praha 10, o návrhu na pozastavení činnosti politické strany

t a k t o :

- I.** Činnost politické strany Hnutí FAIR PLAY **se pozastavuje.**
- II.** Navrhovatelce **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Dne 7. 2. 2022 podala vláda (dále jen „navrhovatelka“) u Nejvyššího správního soudu návrh na pozastavení činnosti politické strany Hnutí FAIR PLAY (dále jen „politická strana“) podle § 15 odst. 1 zákona č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích (dále jen „zákon o politických stranách“). Tento návrh odůvodnila navrhovatelka tím, že politická strana výroční finanční zprávu za rok 2017 předložila až v dodatečně stanovené lhůtě a výroční finanční zprávy za roky 2019 a 2020 nepředložila vůbec, a to přesto, že ji Úřad pro dohled nad hospodařením politických stran a politických hnutí opakovaně shledal vinnou ze spáchání přestupku podle § 19j odst. 2 písm. d) zákona o politických stranách. Navrhovatelka odkázala na příkazy Úřadu pro dohled nad hospodařením politických stran a politických hnutí

ze dne 4. 9. 2018 čj. UDH-SPR-VFZ-60/2018-2, ze dne 6. 10. 2020 čj. UDH-02282/2020 a ze dne 25. 6. 2021 čj. UDH-01830/2021 a na podnět ze dne 5. 10. 2021 čj. UDH-02377/2021.

[2] Politická strana, ač Nejvyšším správním soudem vyzvána, se k návrhu ve stanovené lhůtě nevyjádřila.

[3] Nejvyšší správní soud si v průběhu řízení vyžádal od Úřadu pro dohled nad hospodařením politických stran a politických hnutí výše uvedené příkazy a podnět, které navrhovatelka označila jako důkazy.

[4] Podle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“), rozhodl Nejvyšší správní soud s presumovaným souhlasem účastníků řízení bez nařízení jednání.

[5] Podle § 4 písm. a) zákona o politických stranách nemohou vznikat a vyvíjet činnost strany a hnutí, které porušují ústavu a zákony nebo jejichž cílem je odstranění demokratických základů státu. Z § 19h odst. 1 zákona o politických stranách vyplývá povinnost stran a hnutí předložit každoročně do 1. dubna Úřadu pro dohled nad hospodařením politických stran a politických hnutí výroční finanční zprávu v členění konkretizovaném pod písm. a) až k) tohoto ustanovení (do 31. 12. 2016 měly politické strany obdobnou povinnost vůči Poslanecké sněmovně, resp. jejímu kontrolnímu výboru). Podle § 14 odst. 1 zákona o politických stranách může být činnost strany a hnutí rozhodnutím soudu pozastavena, jestliže je jejich činnost v rozporu mimo jiné s § 19h tohoto zákona.

[6] Ustanovení § 15 odst. 1 zákona o politických stranách zakládá příslušnost Nejvyššího správního soudu rozhodovat o rozpuštění strany a hnutí, pozastavení činnosti strany a hnutí a o znovuoobnovení jejich činnosti. Návrh podá vláda; pokud tak neučiní do 30 dnů od doručení podnětu, může návrh podat prezident republiky. O návrhu na rozpuštění politické strany nebo politického hnutí, pozastavení nebo znovuoobnovení jejich činnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu pátého soudního řádu správního.

[7] Z obsahu spisu Nejvyšší správní soud ověřil tvrzení navrhovatelky a konstatuje, že příkazem ze dne 4. 9. 2018 čj. UDH-SPR-VFZ-60/2018-2, příkazem ze dne 6. 10. 2020 čj. UDH-02282/2020 a příkazem ze dne 25. 6. 2021 čj. UDH-01830/2021 byla politická strana uznána vinnou ze spáchání přestupků podle § 19j odst. 2 písm. d) zákona o politických stranách, neboť ve lhůtě dle § 19h odst. 1 uvedeného zákona nepředložila výroční finanční zprávy za roky 2017, 2019 a 2020. Pokud jde o výroční finanční zprávu za rok 2017, ta byla dle příkazu ze dne 4. 9. 2018 čj. UDH-SPR-VFZ-60/2018-2 do internetové aplikace Úřadu pro dohled nad hospodařením politických stran a politických hnutí nahrána až 19. 5. 2018, přičemž za předloženou ji bylo možno považovat až 24. 5. 2018, tj. po uplynutí i dodatečně stanovené lhůty, kdy byla zaslána e-mailem první strana výroční finanční zprávy s podpisem předsedy strany. Z podnětu Úřadu pro dohled nad hospodařením politických stran a politických hnutí k pozastavení činnosti a k rozpuštění politických stran a politických hnutí ze dne 5. 10. 2021 čj. UDH-02377/2021 vyplývá, že u politické strany nedošlo k nápravě předložení výročních finančních zpráv za roky 2019 a 2020 ani po opakovaném pravomocném uložení správního trestu.

[8] Nejvyšší správní soud neobdržel informace, že by se uvedený skutkový stav do dne vydání tohoto rozsudku změnil (§ 96 s. ř. s.).

[9] Byť politická strana nesplnila své zákonné povinnosti za rok 2017 v zákonem stanoveném termínu, své pochybení dodatečně napravila. Při respektování smyslu a účelu dotčeného právního institutu, jímž je vytvoření právního rámce pro nápravu vadného stavu, by za této situace bylo

zjevně protismyslné činnost politické strany bez dalšího pozastavit (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 3. 2016, čj. Pst 10/2015–61, bod 11). Opožděnost splnění povinnosti předložit výroční finanční zprávu nemůže být samostatným důvodem pro pozastavení činnosti již proto, že pozastavení činnosti politické strany nemá povahu trestu za protiprávní jednání, nýbrž opatření pro nápravu vadného stavu, a politická strana může toto opatření odvrátit dodatečným splněním povinností dokonce i po podání návrhu Nejvyššímu správnímu soudu až do jeho rozhodnutí (§ 96 s. ř. s.).

[10] Na základě uvedených skutečností ohledně nepředložení výročních finančních zpráv za roky 2019 a 2020 ovšem Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že podaný návrh je důvodný, Z údajů obsažených ve spise je zřejmé, že politická strana skutečně nesplnila zákonem uložené povinnosti, neboť v zákonem stanoveném termínu, ale ani kdykoliv později, nepředložila příslušnému orgánu, tj. Úřadu pro dohled nad hospodařením politických stran a politických hnutí, požadované výroční finanční zprávy. Politická strana tak nesplnila zákonnou povinnost stanovenou v § 19h zákona o politických stranách, přičemž nesplnění této povinnosti představuje zvláštní a samostatný důvod, pro který může Nejvyšší správní soud rozhodnout o pozastavení činnosti strany nebo hnutí.

[11] Ze smyslu § 14 odst. 1 zákona o politických stranách je zřejmé, že za situace, kdy politická strana nebo politické hnutí výroční finanční zprávu nepředložily buď vůbec, anebo ji nepředložily se zákonem požadovanými náležitostmi, a kdy se tak stalo opakovaně, opodstatňuje takové porušení § 19h zákona o politických stranách pozastavení činnosti politické strany nebo politického hnutí. Nejvyšší správní soud při svém rozhodování vycházel i z nálezu Ústavního soudu ze dne 18. 10. 1995 sp. zn. Pl. ÚS 26/94, N 62/4 SbNU 113, vyhlášeného pod č. 296/1995 Sb., podle kterého strany a hnutí, které trvale porušují zákon (tedy nikoli takové, které zákon jednorázově porušily, nýbrž porušování zákona z jejich strany má charakter perpetuálního chování – viz § 4 zákona), nemohou vyvíjet činnost, neboť tímto opakovaným porušováním zákonů ohrožují demokratické základy státu. Smyslem institutu pozastavení činnosti politické strany nebo hnutí je v těchto případech vytvořit právní rámec pro nápravu vadného stavu, a pokud k této nápravě ve stanovené lhůtě nedojde, k následnému podání návrhu na rozpuštění politické strany nebo hnutí. Podle § 14 odst. 2 zákona o politických stranách totiž mohou strany a hnutí při pozastavení činnosti činit pouze úkony zaměřené na odstranění stavu, který byl důvodem k rozhodnutí soudu o pozastavení jejich činnosti, a to nejdéle po dobu jednoho roku. Trvají-li i nadále skutečnosti, pro které byla činnost strany nebo hnutí pozastavena, podají orgány uvedené v § 15 zákona o politických stranách návrh na rozpuštění strany nebo hnutí. Podle § 14 odst. 3 citovaného zákona platí, že pokud dojde ve stanovené lhůtě k odstranění stavu, který byl důvodem pro pozastavení činnosti strany a hnutí, považuje se činnost strany a hnutí za řádně obnovenou dnem, kterým byla stanovená povinnost uznána za splněnou příslušným orgánem (k tomu viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 8. 2007 čj. Obn 1/2006-11, č. 1386/2007 Sb. NSS). Jinými slovy, ačkoliv Nejvyšší správní soud na základě zjištěných skutečností rozhodl o pozastavení činnosti politické strany, nic jí nebrání v tom, aby bezprostředně po dodatečném splnění zákonných povinností pokračovala ve své činnosti v plném rozsahu.

[12] Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s. Procesně úspěšné navrhovatelce, která by jinak měla na náhradu nákladů právo, nevznikly v souvislosti s řízením před Nejvyšším správním soudem náklady nad rámec její běžné činnosti, ze spisu ani jiné nevyplývají, proto jí soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky podle soudního řádu správního přípustné, vyjma obnovy řízení (§§ 111-119 soudního řádu správního).

Politická strana **je oprávněna** podat návrh podle článku 87 odst. 1 písm. j) Ústavy České republiky, jestliže tvrdí, že rozhodnutí týkající se její činnosti není ve shodě s ústavními nebo jinými zákony. Návrh lze podat ve lhůtě třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k Ústavnímu soudu, podání návrhu má odkladný účinek (§ 73 a § 79 odst. 1 věta druhá zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů).

V Brně dne 16. března 2022

Tomáš Langášek
předseda senátu